

കാറും മഴയും

ശ്രീലത വെള്ളിമന

വാശിയോടെ പെയ്യുന്ന മഴയിൽ, ഭർത്താവിന്റെ പിന്നിലിരുന്നു യാ ചെയ്യുന്ന യുവതിയായ അമ്മയുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും മനസ്സിനുള്ളിലെ ദുഃഖം മഴയെക്കാൾ വാശിയോടെ ചുടുകണ്ണീരായി ഒഴുകി (അവൾ അത് ഓർത്തിരുന്നെങ്കിൽ കരുതിയേനെ, 'അങ്കണത്തെമാവിലെ' അമ്മയുടേതിനേക്കാൾ ദുഃഖം അവളുടെ നെഞ്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന്). മോട്ടോർസൈക്കിളിലിരുന്നു അവൾ ചിന്തിച്ചു. ഭർത്താവു ഡോക്ടർ, അച്ഛൻ എഞ്ചിനീയർ, അമ്മായിയച്ഛൻ വക്കീൽ. എന്നിട്ടും, ഈ, ഈ, 'കുട്ടാർസൈക്കിളിൽ' മഴയത്ത് യാ ചെയ്യേണ്ട വല്ല കാര്യവും ഉണ്ടോ? എന്തു കഷ്ടം ആണ് ഇത്? ഈയിടെ മാം പുതിയതായി ഇറങ്ങിയ മാർട്ടി എന്ന കാർ തന്റെ അച്ഛൻ വാങ്ങിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞതാണ്. അപ്പോൾ അതു വേണ്ടെ ! അമ്മായിയച്ഛൻ വാങ്ങിത്തന്നാൽ മോശമാണെ ! അതിപ്പോൾ അച്ഛൻ ഓടിക്കുന്നു. നമ്മൾ ഈ പണ ബൈക്കിലും. സിനിമയ്ക്കു പോകണം എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ മഴ പെയ്യും എന്നയിരുന്നു മറുപടി. കുഞ്ഞുമായി ഒറ്റയിരിന്നു മുഷിയുന്നതു, രാവിലേ പോയി വൈകിട്ട് എത്തുന്ന ആളിന് അറിയേണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ആണ് മഴ പെയ്യില്ല എന്ന് വാശി പിടിച്ചത്, വർഷകാലമായിട്ടും. (ഇ യും പെയ്യും എന്നു നിരീച്ചില്ല, കേട്ടോ). അങ്ങനെ ഈ മഴയത്തായി. ഇതൊന്നും അറിയാതെ, മഴയുടെ തണുപ്പേറ്റു അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുമോളുടെ മുഖത്തു വീണ കണ്ണുനീരിന്റെ ചൂടിനാൽ ഒരു പുഞ്ചിരി തെളിഞ്ഞു. ഇതുകണ്ട അമ്മ ഇരട്ടി ദുഃഖത്തോടെ ചിന്തിച്ചു: കാർ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലെ മഴ നനയുന്നതേ!!

എട്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം

കർക്കിടകപ്പേമാരിയിൽ അന്നത്തെ കുടുംബം അതേ മോട്ടോർസൈക്കിളിൽ പോവുകയാണ്. യുവതിയായ അമ്മയുടെ മടിയിൽ ഇപ്പോൾ ഒരു കുഞ്ഞുമോനുണ്ട്; അന്നത്തെ കുഞ്ഞുമോൾ, നന്നായിത്തന്നെ മഴനനഞ്ഞുകൊണ്ട് അച്ഛന്റെ മുൻപിൽ ഇരിപ്പുണ്ട്. പക്ഷെ, യുവതിയുടെ മുഖത്ത് അന്നത്തെ ദുഃഖത്തിന്റെ ലാഞ്ചന പോലുമില്ല. ഇളയതും മഴ നനഞ്ഞിട്ടും കണ്ണിൽ മഴത്തുള്ളിയല്ലാതെ കണ്ണുനീർ ഒട്ടുമില്ല. മോന് കണ്ണീരിന്റെ ചുടുമില്ല. സങ്കടവും, പിണക്കവും മുമ്പിലിരിക്കുന്ന മോൾക്കനു. അവൾ വീണ്ടും വീണ്ടും പറഞ്ഞു: കാരെടുക്കാമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതല്ലെ? ഇതുകേട്ട യുവതിയ്ക്കും ദേഷ്യം സഹിക്കാനായില്ല. അവൾ പറഞ്ഞു: ഇത്തിരി മഴ നനഞ്ഞെന്നുകരുതി കുഴപ്പം ഒന്നുമില്ല. പിന്നെ അവൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു: കാറില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ലെ മഴ നനയുന്നതേ!!